

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

info@museumdd.be – http://www.museumdd.be

When the mood strikes...

Verzameling Wilfried & Yannicke Cooreman

21.06 – 13.09.2009

Na de succesvolle tentoonstelling van de Verzameling Roger en Hilda Matthys-Colle in 2007, ontsluit het MDD in de zomer van 2009 de verzameling Wilfried en Yannicke Cooreman. Het museum Dhondt-Dhaenens is zelf ontstaan uit een privé-verzameling. Het past dan ook binnen haar beleid om onderzoek te doen naar geëngageerde verzamelstrategieën en ook tentoonstellingen van dergelijke relevante verzamelingen te presenteren.

Het echtpaar Cooreman startte met verzamelen eind jaren 1970, door het verwerven van werk van jonge kunstenaars die tot hun eigen generatie behoorden. Sindsdien hebben ze zich in de eerste plaats toegelegd op het volgen en verzamelen van jonge kunstenaars, vaak nog vóór of aan het begin van hun internationale doorbraak. Door hun wervingspolitiek ondersteunden ze de ontwikkeling van het oeuvre van de kunstenaar in een zeer vroeg stadium. Zo zijn meerdere generatie kunstenaars vertegenwoordigd in hun verzameling, gaande van Franz West, Thomas Schütte, Art & Language, Jean-Marc Bustamante en Jan Vercruyse tot Lucy McKenzie, Gregor Schneider, Robert Kusmirowski, ...

Opmerkelijk is dat Wilfried & Yannicke Cooreman begonnen te verzamelen op een moment dat de belangrijke avant-garde –kunstbewegingen en –stromingen zoals de Pop Art, de Concept Art, de Arte Povera of de Minimal Art over hun hoogtepunt waren. Vanaf de jaren 1980 wordt de kunstproductie integendeel gekenmerkt door een versplintering, waarbij de eigenheid van de kunstenaar soeverein is. De recente kunstproductie is dan ook erg divers en veelzijdig, zonder beperkingen op vlak van thema of beeldtaal. De verzameling Wilfried & Yannicke Cooreman biedt een zeer eclectisch beeld op die vele artistieke experimenten van de laatste drie decennia. Terugkerende thema's en motieven doorheen de verzameling kunnen onder meer gerelateerd worden aan architectuur, politiek, sociologie en psychologie.

Tot de eerste generatie consequent verzamelde kunstenaars in de verzameling behoren onder meer Jean-Marc Bustamante, Reinhard Mucha, Tony Cragg, Juan Muñoz, Harald Klingelhöller, Thomas Schütte, Rodney Graham, Didier Vermeiren, Jan Vercruyse en Thierry De Cordier. De doorbraak van hun carrière situeert zich voornamelijk in de jaren 1980. Deze kunstenaars werken elk op een zeer eigenzinnige manier verder op de erfenis van de conceptuele kunst. Hun werk wordt niet gekenmerkt door een overeenkomst in stijl, wel werkten ze allen graag met zeer diverse en alledaagse materialen. **Tony Cragg** (°1949 U.K.) werd bijvoorbeeld wereldberoemd met zijn installaties waarin hij allerlei gevonden en gerecupereerde objecten laat functioneren in een nieuwe structuur. Voor deze kunstenaars was het belangrijk om de betekenis van hun werk te verbinden met een poëtische zeggingskracht. Tegelijk wordt de scheidslijn tussen schilderkunst, beeldhouwkunst en fotografie zeer vaag, waardoor zo de actuele en toekomstige betekenis van deze media bevestigd wordt.

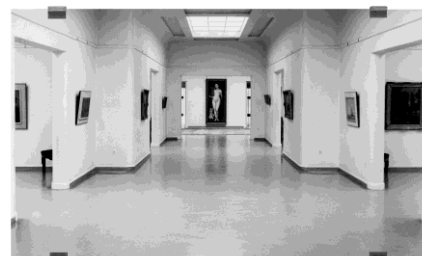

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

info@museumdd.be – http://www.museumdd.be

De Duitse kunstenaar **Thomas Schütte** (°1954 Duitsland) heeft een zeer rijk en gevarieerd oeuvre gecreëerd met zijn sculpturen, installaties, tekeningen, aquarellen, foto's en grafiek. Schütte onderzoekt de relatie tussen kunst en het reële leven maar experimenteert ook met de manier van tentoonstellen van dingen. Humor en ironie worden vaak in het werk verweven. In verschillende van zijn werken speelt hij met de grootte en de schaal van vormen. Door twee aardappelen op elkaar te stapelen en te omringen door miniatuurfiguurtjes die kleiner zijn dan de gestapelde aardappelen, realiseert hij een bizar modern stilleven. Zijn oeuvre kan niet benaderd worden als een lineair evolutieproces maar bestaat eerder uit onafhankelijke ensembles.

5.

Jean-Marc Bustamante (°1952 Frankrijk) werd in de jaren 1980 zowel bekend voor zijn fotografie als voor zijn sculpturale installaties. Vaak speelt Bustamante met ruimte of gaat hij in dialoog met de bestaande architectuur. In *Aller retour I* (1990) doorbreekt hij het principe dat de muur dient als drager voor schilderijen en de vloer als ondergrond voor sculpturen: zowel de muur als de grond worden drager van het kunstwerk. Ook de reeks werken die Bustamante aanduidt met de titel *Lumière* speelt met de dimensies. Een fotografisch beeld van een architecturaal gegeven wordt gedrukt op een glasplaat die zo'n 4 cm van de muur hangt. Door de transparante delen in het beeld schept hij een visuele illusie van ruimte, spelend met licht en proporties. De afbeelding zelf krijgt een onvatbaar karakter. *Lumière 17.93* (1993) stelt een interieurbeeld van het Kröller-Müllermuseum in Otterlo voor, een gebouw van architect Henry Van de Velde.

6.

De werken *Black Walking Trapezium* (1984/2001) en *Dieu est une poire* (1989/2002) van **Thierry de Cordier** (°1954 België) werden verworven in de jaren 1980. Typerend voor Thierry de Cordier is dat hij de werken in 2001-2002 terugvroeg om ze bij te werken. Zijn werk ontstaat namelijk na een lang groei- en rijpingsproces, waarbij soms jaren later nog toevoegingen of herzieningen moeten gebeuren. Thierry de Cordier laat zich niet beïnvloeden door de actualiteit, maar onderneemt een romantische poging om buiten zijn tijd te gaan staan, en door die gecreëerde afstand beter zijn eigen plaats te kunnen begrijpen en bepalen. Zijn tekeningen, teksten en sculpturen zijn daarom opgeladen met zelfbespiegelingen en relativeringen, vaak met een ironische en soms zelfs cynische ondertoon.

7.

De jaren 1990 zijn vertegenwoordigd met werk van onder meer Stephen Wilks, Dianne Hagen, Marijke Van Warmerdam, Alicia Framis, Michael Krebber, Manfred Pernice, Tobias Rehberger en Gregor Schneider. Het efemere karakter van veel werk is typerend: de procesmatige ontwikkeling van een oeuvre primeert boven het produceren van een als artistiek herkenbaar 'beeld'. De werken van deze kunstenaars kunnen dan ook vaak enkel begrepen en geïnterpreteerd worden als elementen van een complex artistiek denkproces.

Een kunstenaar die graag vertrekt vanuit een ogenschijnlijke banaliteit is **Stephen Wilks** (°1964 U.K.). Een stapel goedkope kunststoffen zakken zijn elk gevuld met katoen en linnen overtrokken houtblokken. Het lijken vormen om imaginaire sculpturen mee te maken. De zakken zelf zijn ook mobiel en kunnen gedurende de tentoonstellingsperiode van plek veranderen, zich zo telkens transformerend en nieuwe betekenissen genererend. Dit werk was overigens al in 1997 te zien in het museum Dhondt-Dhaenens, naar aanleiding van de tentoonstelling *Groene Pasen*.

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

info@museumdd.be – http://www.museumdd.be

Manfred Pernice (°1963 Duitsland) maakte de installatie *Pilmut and Joy* (1998) aangepast aan de ruimte van Stella Lohaus Gallery in Antwerpen. De uitsparing in de vloer was bijvoorbeeld bedoeld om de deur naar de galerieruimte te kunnen openen. Ook al creëert hij zijn werk rekening houdend met een specifieke ruimte, toch functioneert het nadien evengoed elders als autonome sculpturale installatie. In zijn werk combineert Pernice een monumentaal modernisme met eenvoudige en vergankelijke materialen zoals krantenpapier, spaanderplaten, gerecupereerd materiaal, ... De politieke en sociologische spanningen van zijn eigen tijd, zoals de tegenstelling tussen Oost- en West-Europa, vormen de voedingsbodem voor zijn oeuvre. De installatie *Pilmut and Joy* stelt het omgedraaide dak voor van een benzinstation, een mogelijke ontmoetingsplek voor geliefden.

8.

Het oeuvre van **Gregor Schneider** (°1969 Duitsland) wordt gekenmerkt door herhalingen, spiegelingen en verdubbelingen. Zijn fascinatie voor beklemmende ruimtelijke ervaringen ontstond in 1985, wanneer hij zijn eigen huis in Rheydt (Duitsland), dat hijzelf *Haus U r* noemt, begon te verbouwen. Het huis werd door de jaren heen een desoriënterende, ruimtelijke puzzel in permanente transformatie. Kamers worden verdubbeld en geïsoleerd, de lucht die circuleert en het licht dat schijnbaar binnenvalt via vensters zijn illusies gecreëerd met ventilatoren en verborgen lichtbronnen. Op die manier werkt hij zijn fantasieën en obsessies uit in architecturale vormen. *Haus U r* is niet toegankelijk voor het grote publiek, maar hij documenteert het aan de hand van fotoreeksen of reconstrueert fragmenten in tentoonstellingen. *Treasure Box (Eine Ausstellung: Material '93 -'96 aus dem Haus U r)* is een kartonnen doos met allerlei bouw materiaal afkomstig uit het *haus U r*. De invulling van de waarde of betekenis van het materiaal laat de kunstenaar over aan de toeschouwer ...

9.

Ook **Tobias Rehberger** (°1966 Duitsland) neemt, in het werk *Woman-Murders Library* (1999), de leegte en het ontoegankelijke als vertrekpunt. Een aantal televisieschermen zenden filmbeelden uit van vrouwenmoorden. De beelden zelf kunnen echter niet gezien worden omdat de ruimte ontoegankelijk gemaakt is door een 'bibliotheekkast'. Naast het dreigende geluid, kan enkel de reflectie van de kleuren van de beelden op de muren ontwaard worden.

Momenteel wordt in het Roger Raveelmuseum in Machelen-Zulte, n.a.v. de tentoonstelling *Landschappelijk*, tevens een reeks van zes aquarellen van Tobias Rehberger getoond uit de verzameling Cooreman. Deze kleine werkjes, gemaakt in 1993, lijken zes typische en inwisselbare landschapjes van één of andere amateur-schilder. De titels verraden echter dat het om frontplekken gaat waar duizenden soldaten sneuvelen tijdens WOI.

Jonathan Meese (°1970 Japan) is zonder twijfel één van de meest exuberante en excentrieke figuren binnen de hedendaagse kunst. Sinds 1989 is hij actief als schilder, beeldhouwer, performanceartiest en installatiekunstenaar. Zijn werk wordt vaak beladen door donkere thema's en zware symboliek. Kunst is voor Meese veeleer een fysieke dan mentale of conceptuele activiteit. Hij haalt zijn inspiratie uit horror films, oorlogssymboliek, verhalen over middeleeuwse kruistochten en outsiderkunst, wat het chaotisch en expressief karakter verklaart.

Net als Jonathan Meese, staat ook **John Bock** (°1965 Duitsland) bekend als een totaalkunstenaar die vaak zeer intens en buitensporig werk maakt. Zijn performances, die nadien ook als video blijven functioneren, vertrekken vanuit bizarre en absurde acties en ontwikkelen zich tot chaotische climaxen. Doordat John Bock het universele centraal stelt in zijn oeuvre, relateert hij waarden als traditie, authenticiteit en het lokale. Zijn werk omvat esthetische, sociale en politieke commentaren. In zijn collages brengt John Bock foto's uit magazines, tekeningen, allerlei verpakkingsmateriaal, ... samen. Zijn voorliefdes voor het speelse, het sensuele en de chaos komen allen terug in de collages.

10.

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

info@museumdd.be – http://www.museumdd.be

Het kunstenaarsduo **Michael Elmgreen** (°Denemarken 1961) en **Ingar Dragset** (°Noorwegen 1969) realiseren sinds 1995 gezamenlijk installaties, performances en omgevingsgerichte werken. Voor een hele reeks werken, die ze *Coupled* noemen, koppelen ze telkens twee identieke objecten. Op die manier worden de objecten onbruikbaar en ontstaat een absurde en zelfrelativerende sculptuur. Een andere groep installaties en projecten groepeeren Elmgreen & Dragset onder de titel *Powerless Structures*. Het zijn humoristische reflecties rond gebruikelijke sociale waarden en structuren. Ook de betekenis van het museum als instelling wordt regelmatig ondersteboven gehaald door het duo.

11.

Ook in de jongste generatie zijn er opnieuw kunstenaars die de rol en de betekenis van de kunstenaar in de samenleving in vraag stellen en herinterpreteren. Eén van de meest frisse kijken op de actuele rol van de kunstenaar komt van **Lucy McKenzie** (°1977 Schotland). Techniek, ambachtelijkheid maar ook samenwerking spelen een belangrijke rol in haar werken. Zij laat zich hierbij onder meer inspireren door de waarden die cruciaal waren voor de laat 19e eeuwse Arts and Crafts- beweging, de Engelse variant van de Art Nouveau. Ze is op een unieke manier multidisciplinair: ze ontwerpt onder meer ook kledij, interieurs, logo's en produceert zelfs muziekplaten. Die kennis heeft ze hoofdzakelijk verworven door middel van zelfstudie, maar ook door opleidingen te volgen in ambachtsscholen. Hierdoor kan ze enorm breed te werk gaan en kent ze weinig beperkingen inzake de uitvoering van haar ideeën.

12.

Vele kunstenaars uit de voormalige Oostbloklanden Polen en Roemenië hebben zich de laatste jaren op de internationale kaart gezet. **Wilhelm Sasnal** (°1972 Polen) is zonder twijfel één van de belangrijkste Poolse voortrekkers van de nieuwe garde. In zijn schilderijen voert hij onderzoek naar de veranderende beeldcultuur in zijn eigen land. Onder meer propagandabeelden, beelden van muziekperformances of architectuur worden schilderkunstig omgezet. Het ensemble van Wilhelm Sasnal in de Verzameling Cooreman hebben allen op de één of andere manier een band met muziek.

13.

De Poolse kunstenaar **Robert Kusmirowski** (°1973 Polen) wordt gezien als een geniale imitator die onze band met de geschiedenis vertroebelt. Hij zet de toeschouwer aan tot reflecties over waarden als tijd, authenticiteit en herkomst. Robert Kusmirowski houdt ervan het publiek te misleiden door vervalste reproducties te maken van historische documenten, objecten en schilderijen. Zijn werken stralen een groot realiteitsgehalte uit dankzij zijn nauwgezette uitvoeringstechnieken. Kusmirowski wil de vluchtigheid van het geheugen weergeven door de replica's bijna fragieler te maken dan het origineel zelf.

Victor Man (°1974 Roemenië) onderzoekt de rol van schilderkunst binnen de kunstgeschiedenis. Gevonden beelden en objecten dienen als uitgangspunt voor schilderijen die hij ontdoet van elke vorm van contextuele verwijzingen. Hij laat zich voornamelijk leiden door de puur formele kwaliteiten van een beeld. Zelf beschrijft hij dit proces als 'stealing the soul' met als doel de schilderkunst een nieuwe betekenis te geven. Eén werk bestaat vaak uit meerdere elementen zoals het poëtisch humoristische werk *Untitled (without going into the extravagance that's in trees)* (2006).

14.

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

info@museumdd.be – http://www.museumdd.be

Het werk van **Felix Gmelin** (°1962 Duitsland) werkt eveneens verder op de politieke breekpunten van de recente Westerse geschiedenis. Zijn werk neemt het verzet en de weerstand als vertrekpunt. *Farbtest, Die rote Fahne II* (2002) is een dubbele projectie. De film die rechts afspelt werd in 1968 gemaakt door Gerd Conrad en stelt studenten voor die met een rode vlag lopen door de straten van West-Berlijn. Eén van de manifestanten is Otto Gmelin, de vader van de kunstenaar. De tocht eindigt op het balkon van het Berlijns stadhuis. Felix Gmelin maakte een remake van de film in 2002, maar dan wel in de straten van Stockholm en met studenten van de academie waar hij zelf lesgeeft. De film eindigt opnieuw aan het stadhuis, waar de toegang tot het balkon hen echter verboden wordt.

15.

Veel Amerikaanse kunstenaars van de jongste generatie werken verder op de erfenis van de conceptuele kunst en de Pop Art. Zij voeren onderzoek naar authenticiteit, reproductie en de mogelijkheid om als kunstenaar een herkenbaar 'product' te creëren. **Josh Smith** (°1976 U.S.A.) ontwikkelt met zijn werk een heel arsenaal aan schilder Kunstige mogelijkheden, enkel gebruik makend van de letters van zijn naam. Het schilderij wordt signatuur, en de signatuur zelfportret. Ondanks de beperking van het thema, slaagt hij er in om oneindige variaties te schilderen.

16.

Nate Lowman (°1979 U.S.A.) past de strategie van 'appropriation' toe in zijn werken. Dit betekent dat hij bestaande beelden uit zijn eigen omgeving of de populaire cultuur naar zich toe trekt en herinterpreteert. Hij verkiest de taal van de reproductie, omdat originaliteit vandaag volgens hem een illusie is geworden. *Human traffic, South America a.k.a. The Last Supper for Art & Language* (2004) combineert verschillende onderwerpen en beeldtalen in één enkel beeld. De vage zichtbare schimmen zijn Zuid-Amerikanen die in een bus vaak urenlang onderweg zijn om te gaan werken in het Noorden. Het beeld doet tegelijk zeer sterk denken aan Leonardo da Vinci's Laatste Avondmaal, geïnterpreteerd door Andy Warhol.

17.

Ook de jonge Belgische kunst is vertegenwoordigd in de verzameling met werk van onder meer Matthieu Ronsse, Stef Driesen en Helmut Stallaerts. *Drumset of J'ai le sentiment d'avoir oublié quelque chose* (2007) van **Matthieu Ronsse** (°1981 België) is een schilder Kunstige herneming van een deel van de installatie die de kunstenaar maakte in het museum Dhondt-Dhaenens in december 2006.

Het werk van **Helmut Stallaerts** (°1982 België) is sterk doordrongen door thema's als geweld, verlies, oorlog en macht. Een belangrijk spanningsveld in zijn werk ontstaat door de tegenstelling tussen het individu en de massa. *Memento Mori* (2004) is een reeks van zeven wazige portretten waarbij hij zich baseert op foto's van vervallen grafzerken. Het zijn figuren die opgeslorpt zijn door de anonimiteit. De Latijnse uitdrukking Memento Mori wijst erop dat men zich bewust moet zijn van de eigen sterfelijkheid.

Afbeeldingen:

1. MDD (museum Dhondt-Dhaenens) / 2. Art & Language / 3. Martin Kippenberger /
4. Tony Cragg / 5. Jean-Marc Bustamante / 6. Thierry De Cordier / 7. Marijke Van Warmerdam /
8. Gregor Schneider / 9. Tobias Rehberger / 10. Jonathan Meese / 11. Elmgreen & Dragset /
12. Lucy McKenzie / 13. Robert Kusmirowski / 14. Victor Man / 15. Felix Gmelin / 16. Nate Lowman /
17. Helmut Stallaerts/

Museumlaan 14, B-9831 Deurle, België

tel. +32-9-282 51 23 – fax +32-9-281 08 53

info@museumdd.be – <http://www.museumdd.be>

Peintures & Scénarios

Robert Devriendt in dialoog met de vaste collectie van het museum

21.06 – 13.09.2009

Het museum Dhondt-Dhaenens nodigt geregeld een hedendaagse kunstenaar uit om eigen werk te presenteren in dialoog met de vaste collectie. Deze zomer toont Robert Devriendt (°1955, Brugge) zes 'sequenties' en maakte ook drie nieuwe sequenties, gebruik makend van werken uit de museumcollectie. Een sequentie is een reeks van mini-schilderijen die functioneren als filmfragmenten. Men kan vermoeden dat er een verband is tussen de schilderijtjes onderling of dat er zich zelfs een verhaallijn ontwikkelt. Toch laat Robert Devriendt altijd genoeg ruimte open voor de interpretatie door de toeschouwer en zal hij nooit zelf een dwingende verklaring van een sequentie vooropstellen.

De onderwerpen van de schilderijen hebben een zeer diverse oorsprong. Sommige zijn geënceneerd met modellen in het atelier, andere zijn beelden uit magazines of zelfgetrokken foto's. Het werk zelf wordt op een zeer minutieuze en hyperrealistische wijze geschilderd. Toch staat het veraf van het fotorealisme uit de jaren 1970, aangezien Robert Devriendt veel meer suggereert dan dat hij afbeeldt. De beelden laadt hij op met ondefinieerbare gevoelens die gerelateerd kunnen worden aan melancholie, eenzaamheid, verleiding, perversiteit, ... Het werk van Robert Devriendt is dan ook een fundamentele uitdaging voor onze verbeelding.

Voor het project *Peintures & Scénarios* nodigde Robert Devriendt zeven auteurs uit om een tekst of 'scenario' te schrijven voor een sequentie. De teksten van Saskia De Coster, Annelies Verbeke, Koen Peeters, Bernard Dewulf, Céline Luchet, Peter Verhelst, Oscar van den Boogaard, Catherine Laubier en Yves Brochard werden samen met de sequenties gebundeld in een publicatie.

De tentoonstelling *Peintures & Scénarios* werd eerder gepresenteerd in het Musée des Beaux-Arts van Tourcoing.

Momenteel loopt in het Roger Raveelmuseum in Machelen-Zulte de tentoonstelling *Landschappelijk*. Een aantal werken uit de vaste collectie van het MDD met het landschap als onderwerp zijn opgenomen in deze tentoonstelling.

<http://www.robertdevriendt.be>

Afbeeldingen:

- 1 "Conte Intime", 2006, sequentie van 6 schilderijen, olieverf op doek, 4 x 8,5 – 6,5 x 9 – 8 x 7,5 – 9,5 x 7,5 – 7 x 9 – 6 x 11 cm
Privé verzameling / Courtesy Galerie Loevenbruck, Parijs, Frankrijk
2. "Die geschichte eines Jägers", 2008, sequentie van 8 schilderijen
olieverf op doek, 8 x 5,5 – 8 x 5,5 – 10 x 6,5 – 10,5 x 6,5 – 8 x 5,5 – 11 x 6,5 – 11 x 5,5 – 9 x 5,5 cm
Verzameling MARTa Herford, Duitsland
3. "Die geschichte eines Jägers", 2008, sequentie van 5 schilderijen, olieverf op doek, 6 x 7,5 – 6,2 x 8 – 6,5 x 10 – 6 x 7 – 6,2 x 8,5 cm
Verzameling Sheringa Museum voor Realisme, Spanbroek, Nederland